

•

Smilodon (šavlozubý tygr) – text, ze kterého uděláme výtah

Smilodon patřil do velmi rozmanité a úspěšné skupiny masožravců, která je dnes zcela vymřelá. Smilodon byl možná mrchožravý. Je to jeden z nejznámějších zástupců této čeledi.

Nejznámější nálezy fosilií smilodona byly objeveny v asfaltovém jezeru v Rancho La Brea u Los Angeles v Kalifornii. Kostry z tohoto naleziště patří především mladým jedincům. Původně to bylo napajedlo a zvířata sem chodila pít. Často však uvízla v lepkavém asfaltu, který vroubil břehy tohoto jezírka, a tak se stala lehce dosažitelnou kořistí. Asfalt se vytvořil z nafty, která prosákla k povrchu země, a jezírko se stalo lepkavou pastí pro zvířata, která žila v okolí.

Smilodon byl druhem machairodontů, který žil v Severní a Jižní Americe v době před 1.6 milionu let až před 8000 lety. Podle fosilních nálezů byl bez pochyb snadno zařazen mezi kočkovité šelmy, ale do jiné vývojové větve. Tyto šelmy měly zcela odlišnou techniku lovu kořisti než dnešní kočkovití. Současné kočkovité šelmy loví kořist tak, že dlouhým skokem jí skočí na šíji a zaseknou se do ní ostrými drápy, aby se nesmekly. Stiskem zubů a pootočením hlavy zlámou kořisti vaz.

Nejprve se vědci domnívali, že smilodon zasahoval kořist hlubokými bodnými ranami a přetínal jí krevní tepny na šíji, čímž zvíře usmrtil. Smilodon má skutečně prodloužené špičáky s hranami ostrými jako nůž na maso, na kraji lehce zoubkované, a tak se mohl odvážit i na kořist, která byla podstatně větší než on.

Podle dnešních nálezů se ale usuzuje, že smilodon se živil spíše jiným způsobem, totiž mršinami. Silné zakřivení špičáků svědčí o tom, že zvíře nezasahovalo kořist hlubokými bodnými ranami, jenom ji těmito zuby rozpáralo nebo rozřízlo. Smilodon nebyl vybaven pro rychlý běh. Fosilní nálezy kostry dokazují, že měl poměrně krátké nohy a přitom robustní tělesnou stavbu, což nejsou nijak příznivé podmínky k rychlému běhu a k pronásledování kořisti.

Délka špičáků naznačuje, že smilodon dokázal tlamu do široka rozevřít. Podle odhadu to je úhel až 120 stupňů, dnes žijící lev dosáhne 65 stupňů.

Vyhynutí machairodontů souviselo nejspíše s vymizením velkých tlustokožců, kteří byli jejich hlavní kořistí. V Severní Americe byly v pleistocénu rozšířeny čtyři druh chobotnatců a byli zde rovněž rozšířeni zemní lenochodi.

Ukázka výtahů z textu Smilodon:

1. výtah

Smilodon /šavlozubý tygr/

Smilodon patřil do skupiny masožravců a možná byl mrchožravý.

Nejznámější nálezy byly nalezeny v asfaltovém jezeru v Kalifornii.

Smilodon žil v Severní a Jižní Americe v době před 1.6 milionu let až před 8 000 lety.

Smilodon má skutečně prodloužené špičáky s hranami ostrými jako nůž na máslo, na kraji lehce zoubkované. Mohl si dovolit na větší zvířata než je on.

Silné zakřivení špičáků svědčí o tom, že zvíře nezasahovalo kořist hluboko bodnými ranami, jenom ji zuby rozpáralo nebo rozřízlo.

Dokázal otevřít tlamu až do úhlu 120 stupňů (lev dosáhne pouze 65 stupňů).

Vyhynutí machairodontů souviselo nejspíš s vyhynutím velkých tlustokožců, kteří byli hlavní kořistí.

2. výtah

Smilodon /šavlozubý tygr/

Smilodon patřil do velmi rozmanité a úspěšné skupiny masožravců, která je dnes zcela vymřelá. Je to jeden z nejznámějších zástupců této čeledi.

Nejznámější nálezy fosilií smilodonta byly objeveny v asfaltovém jezeru v Rancho La Brea u Los Angeles v Kalifornii.

Smilodon byl druhem machairodontů, který žil v Severní a Jižní Americe v době před 1.6 milionu let až 8 000 lety. Tyto šelmy měly zcela odlišnou techniku lovu kořisti, než dnešní kočkovití.

Nejprve se vědci domnívali, že smilodon zasahoval kořist hlubokými bodnými ranami a přetínal jí tepny na šíji, čímž zvíře usmrtil.

Podle dnešních nálezů se ale usuzuje, že smilodon se živil spíše jiným způsobem, totiž mršinami.

Délka špičáků naznačuje, že smilodon dokázal tlamu doširoka otevřít. Podle odhadu to je úhel 120 stupňů, dnes žijící lev dosáhne 65 stupňů.

Vyhynutí machairodontů souviselo nejspíše s vymizením velkých tlustokožců.